

Rechtbank Gelderland
Team bestuursrecht
Postbus 9030
6800 EM ARNHEM

uw kenmerk: ARN25/919 WABOA datum verzending: 5 november 2025
ons kenmerk: 2172803
documentnummer: 2233890 behandeld door: 5.1.2e
onderwerp: Verweerschrift telefoonnummer: (0573) 28 92 22

Geacht rechtscollege,

Inleiding

Hierbij doen wij u ons verweer toekomen in de procedure met uw kenmerk ARN25/919 WABOA.

Achtergrond

Het gaat in deze zaak om een omgevingsvergunning voor het oprichten van een recreatiewoning op het perceel Markeweg 5.1.2e te Gorssel. Er is met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: kruimelafwijking) een omgevingsvergunning verleend. Liebrechts Leistra Advocaten heeft namens haar cliënt, 5.1.2e, wonende op het perceel Markeweg 5.1.2e te Gorssel (hierna: appelland), een beroep ingediend tegen het besluit.

Beroepsgronden

Appelland voert (samengevat) de volgende beroepsgronden aan:

1. Er is een nieuwe aanvraag verplicht. Volgens vaste rechtspraak is het hangende bezwaar slechts mogelijk om wijzigingen van ondergeschikte aard in het bouwplan door te voeren. Daar is geen sprake van. De verwijdering van de parkeerplaats en het toegangspad uit het bouwplan is geen ondergeschikte wijziging.
2. Er is sprake van strijd met de voorwaardelijke verplichting uit het parapluplan 'Parkeernormen'. Het losknippen van het aspect parkeren uit de omgevingsvergunning voor de recreatiewoning is niet toegestaan. Voorafgaand aan het verlenen van de omgevingsvergunning voor het oprichten van de recreatiewoning moet verzekerd zijn dat voldoende parkeergelegenheid op het perceel aanwezig is om te voldoen aan de parkeernormen.
3. Er is sprake van strijd met artikel 2.7 van de Wabo. Het bouwen en het gebruiken van de recreatiewoning enerzijds en de aanleg van de aanlegplaats en het toegangspad anderzijds zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.
4. De toepassing van de kruimelgevallenregeling is onvoldoende gemotiveerd. Het is onduidelijk aan welk onderdeel van artikel 4 van Bijlage II van het Bor toepassing is gegeven.
5. Verder is onvoldoende deugdelijk gemotiveerd dat de afwijking van het bestemmingsplan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Het afwijken van de maatvoering is namelijk danig onwenselijk geacht door de planwetgever dat dit vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening in geen geval acceptabel is.

Hieronder gaan wij in op de beroepsgronden.

Ad 1. Wel ondergeschikte wijziging

De rechtsvraag of een wijziging van het bouwplan van ondergeschikte aard is, is casuïstisch. Het moet per concreet geval worden beantwoord en bezien in relatie tot het totale bouwplan.¹

Wij zijn van oordeel dat in dit concrete geval sprake is van een ondergeschikte wijziging. De volgende omstandigheden zijn hierbij van belang:

1. De oorspronkelijk vergunde recreatiewoning is ongewijzigd gebleven. Met de wijziging blijft de ruimtelijke uitstraling van de recreatiewoning ongewijzigd;
2. Vanuit de historie is er al een opstelplaats en toegangspad aanwezig (feitelijke situatie) naar de recreatiewoning die positief is bestemd;
3. Tijdens de bezwarenprocedure is gebleken dat in de bestemming 'Bos' de toegang en het parkeren naar de recreatiewoning niet op een juridisch-technisch correcte wijze is geregeld (juridische situatie).
4. De ruimtelijke uitstraling naar de omgeving wijzigt niet wezenlijk;
5. De ruimtelijke impact voor derden is beperkt. Zo liggen bijvoorbeeld het pad en de opstelplaats op minimaal 30 meter van het zuidwestelijk gelegen buurperceel van appellant;
6. Appellant of andere derden worden niet in hun belangen geschaad. De opstelplaats en het pad ten behoeve van de recreatiewoning zijn apart vergund. Hiertegen staan rechtsbeschermingsmogelijkheden open. Appellant maakt daarvan ook gebruik gelet op de beroepsprocedure die ook bij uw rechtbank loopt (zaaknummer ARN25/4121).

Dit onderdeel van het beroep is ongegrond.

Ad 2. Geen strijd met voorwaardelijke verplichting

Wij zijn het oneens met appellant dat de voorwaardelijke verplichting ervoor zorgt dat het oprichten van de recreatiewoning en de aanleg van parkeerplaatsen niet via aparte omgevingsvergunningprocedures kunnen worden verleend.

Allereerst staat in de tekst van artikel 3.1 van het paraplubestemmingsplan parkeren niet dat voorafgaand aan het verlenen van de omgevingsvergunning voor het oprichten van de recreatiewoning verzekerd moet zijn dat voldoende parkeergelegenheid op het perceel aanwezig is om te voldoen aan de parkeernormen uit de Nota Parkeernormen. Uit de formulering van de voorwaardelijke verplichting blijkt dat het voldoende verzekerd moet zijn dat op eigen terrein wordt voorzien in voldoende parkeergelegenheid voor motorvoertuigen.

Appellant gaat er onterecht aan voorbij dat de bezwarenprocedure verlengde besluitvorming is. Vóór de beslissing op bezwaar van 8 januari 2025 is met de op 19 december 2024 verleende omgevingsvergunning voor de opstelplaats en het pad voldoende verzekerd dat op eigen terrein in voldoende parkeergelegenheid wordt voorzien.

Het apart vergunnen past in het wettelijke systeem van de Wabo, de Omgevingswet en de Algemene wet bestuursrecht.

Deze beroepsgrond is ongegrond.

---

¹ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 juni 2025; ECLI:NL:RVS:2025:2853 (zie rechtsoverweging 12.1).

Ad 3. Geen onlosmakelijke samenhang artikel 2.7 Wabo

Wij delen niet de mening van appellant dat sprake van een onlosmakelijke samenhang op grond van artikel 2.7 van de Wabo tussen de oprichting van de recreatiewoning en de realisatie van het toegangspad en de parkeerplaatsen. De oprichting van de recreatiewoning en de realisatie van het toegangspad en de parkeerplaatsen kunnen fysiek en volgtijdelijk van elkaar worden gescheiden. Er is een relatie maar dat betekent niet dat beide vergunningen apart kunnen worden aangevraagd en verleend.² Overigens is onder de Omgevingswet de onlosmakelijke samenhang losgelaten. Artikel 2.7 van de Wabo is daarin niet teruggekomen.

Dit beroep is ongegrond.

Ad 4. Toepassing kruimelgevallenregeling voldoende gemotiveerd

Uit de beslissing op bezwaar blijkt dat er wordt afgeweken van het bestemmingsplan. Dit met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2, van de Wabo. Het is niet verplicht om het precieze onderdeel van de in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen te benoemen als de aard en de omvang van het bouwplan duidelijk is en niet in geschil is dat het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan.³ Dat is hier het geval.

Hoewel niet verplicht merken wij op dat het bouwplan onder de reikwijdte valt van artikel 4, aanhef en onderdeel 1, van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht.

Deze beroepsgrond is ongegrond.

Ad 5. Wel deugdelijke ruimtelijke motivering

Met appellant zijn het oneens dat het afwijken van de inhoud vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening in geen geval acceptabel is. Zoals al aangegeven in de beslissing op bezwaar maakt de door de wetgever aan ons gegeven bevoegdheid het mogelijkheid om af te wijken van de maatvoering zoals is bepaald in bestemmingsplannen. Ook als sprake is van een recentelijk vastgesteld bestemmingsplan.⁴ Zelfs bij strijd met een ontwerpbestemmingsplan kan worden afgeweken. Dit zolang maar sprake is van een deugdelijke motivering dat de ontwikkeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.⁵

In dit geval is sprake van een bestemmingsplan dat inmiddels bijna 15 jaar oud is (vaststellingsdatum is 7 december 2010). Verder is de ruimtelijke motivering en belangenafweging deugdelijk. Zo staat in de beslissing op bezwaar onder het kopje "Belangenafweging" het volgende.

² Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 10 oktober 2018; ECLI:NL:RVS:2018:3265 (zie rechtsoverweging 7.2). Daar ging het om aanleg van parkeerplaatsen en de bouw van een zorgcomplex.

³ Ter onderbouwing van dat standpunt wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 maart 2015; ECLI:NL:RVS:2015:890 (zie rechtsoverweging 5.1).

⁴ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 februari 2024; ECLI:NL:RVS:2024:624 (zie rechtsoverweging 6.1).

⁵ Zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 februari 2017; ECLI:NL:RVS:2017:330 (zie rechtsoverweging 4.4).

Fragment uit de beslissing op bezwaar

Belangenafweging

Wij vinden dat vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening sprake is van een aanvaardbare ontwikkeling. Het belang van vergunninghoudster bij een recreatiewoning zoals is aangevraagd weegt zwaarder dan de belangen van bezwaarde. De toegestane verruiming van de hoeveelheid kubieke meters met 66 kubieke meter heeft geen onevenredig nadelige gevolgen op de woonsituatie van bezwaarde en de gebruiksmogelijkheden van zijn perceel.

Belangrijke overwegingen hierbij zijn:

1. Het is vaste jurisprudentie dat de ruimtelijke effecten van hetgeen al op grond van het bestemmingsplan is toegestaan, buiten beschouwing blijft in de belangenafweging.⁵ In dit geval is bij recht een recreatiewoning toegestaan. Het gebruik blijft in lijn met het bestemmingsplan. Er wordt afgeweken van het bestemmingsplan voor wat betreft de maximale hoeveelheid kubieke meters (366 kubieke meter in plaats van 300 kubieke meter).
2. Er is minimaal 15 meter afstand tussen de perceelgrens van bezwaarde en de recreatiewoning.
3. Groen tussen het perceel van bezwaarde en de recreatiewoning vermindert de visuele impact.

---

⁵ Ter onderbouwing van dat standpunt wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 februari 2020; ECLI:NL:RVS:2020:492 (zie rechtsoverweging 6.2).

4. De afwijking van de inhoud is grotendeels onder peil gelegen en niet direct zichtbaar. De ruimtelijke impact van de afwijking is relatief gering.
5. Mocht er permanente bewoning worden geconstateerd, dan is dat een handhavingsskwestie. De vrees voor permanente bewoning is onvoldoende zwaarwegend.

Het verlenen van de omgevingsvergunning door middel van een kruimelafwijking is gerechtvaardigd. Dat bezwaarde het anders ziet maakt op zichzelf niet dat onze belangenafweging onevenwichtig is. De aantasting van zijn belangen is niet onevenredig in verhouding tot de met de verlening te dienen doelen. De afwijking voldoet aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en aan de geldende regels.

De belangenafweging is fair en evenwichtig. De geuite vrees van permanente bewoning is meegenomen in de belangenafweging.

Conclusie

Het beroep van appellant is ongegrond. Er is geen reden voor een proceskostenveroordeling.

Neem gerust contact op

Heeft u vragen na het lezen van de brief? Neem dan contact op met 5.1.2e. U bereikt hem op (0573) 28 92 22. Een e-mail sturen kan natuurlijk ook naar 5.1.2e [@lochem.nl](mailto:5.1.2e@lochem.nl). Hij werkt op de dinsdagen en donderdagen. Vermeld in uw e-mail altijd ons kenmerk. Dan kunnen wij u zo snel mogelijk helpen.

Met vriendelijke groet,
namens burgemeester en wethouders,

5.1.2e

A large grey rectangular box redacting the signature of the official.

5.1.2e

Juridisch beleidsmedewerker omgeving
Team Ruimtelijke Initiatieven

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens definitief geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	1, 5